

Representation, utbildning och kön

EN STUDIE OM KVINNOREPRESENTATION I SVENSKA
REGERINGAR

HEDVIG ÅKESSON & EBBA HAGMAN

HANDLEDARE: YLVA STUBBERGAARD
STATSVETENSKAPLIG FORTSÄTTNINGSKURS STVA 22

Abstract

I den här uppsatsen presenteras en studie kring manliga respektive kvinnliga politikområden samt kvinnlig representation och utbildningsnivå. Uppsatsen består av kodat material som sedan använts för att förklara teorier och den tes som har presenterats. Resultaten som uppdagas motsätter sig uppsatsens tes om att det dels finns kvinnliga och manliga politikområden samt att det finns en högre tröskel för kvinnors utbildningsnivå för att kunna etablera sig som statsråd i en svensk regering.

Nyckelord: Kvinnorepresentation, utbildning, kön, Lena Wängnerud, regeringen, Sverige

Antal ord: 8326

Källförteckning

Kapitel 1 INLEDNING	4
1.1 Bakgrund och problematisering	4
1.2 Frågeställning	4
1.3 Tidigare forskning	5
1.4 Studiens syfte	5
1.5 Avgränsningar	6
Kapitel 2 TEORI	6
2.1 Intresseperspektivet.....	7
2.2 Stereotypisering	7
2.3 Ellen Key	8
2.4 Anne Phillips.....	8
2.5 Yvonne Hirdman	9
2.6 Definitioner av begrepp.....	11
2.6.1 Representation av kvinnor	11
2.6.2 Utbildning.....	12
Kapitel 3 METOD	13
3.1 Val av teoretiskt perspektiv	13
3.2 Datainsamling	13
3.3 Sekundärdata.....	14
3.4 Kvalitet, hur tillförlitlig är vår data?.....	14
3.5 Tillvägagångssätt vid analys	14
Kapitel 4 EMPIRI	14
4.1 Tabeller och förklaringar	14
Tabell 1. Andel kvinnor i respektive departement 1990 - 2014.....	15
Tabell 2. Andel kvinnor i respektive regering 1990 - 2014.....	16
Tabell 3. Totalt antal utbildningspoäng enligt vår skala hos kvinnor respektive män 1990- 2014.	17
Tabell 4. Genomsnittliga utbildning för både män och kvinnor i respektive regering 1990 - 2014.	17
Tabell 5. Politiska områden som anses vara förknippade med reproduktion respektive produktion därmed också kvinnliga respektive manliga politikområden.....	18
Kapitel 5 ANALYS	18
5.1 Finns det manliga och kvinnliga politikområden?	18
5.3 Stärker matchningen av utbildning och ministerposter tesen?	21
Kapitel 6 Reflektioner	22
6.1 Studiens trovärdighet och kvalitet	22
6.2 Reflektioner efter studien.....	22
Källförteckning	24
Bilagor	26
Bilaga 1	26
Bilaga 2	27

Kapitel 1 INLEDNING

1.1 Bakgrund och problematisering

En regering är en stats högsta maktinstans och maktapparat. I svensk jämställdhetsdebatt talas det ofta om en underrepresentation av kvinnor på de poster med mest makt. Och konstigt vore det väl annars då vi i Sverige aldrig har haft en kvinna som statsminister och ledare för vår regering. Den svenska befolkningen blir allt mer välutbildad, inte minst den kvinnliga befolkningen. Om det vore på så vis att just ens kompetens för ett ämbete styr, bör det inte då vara en naturlig följd av dagens utbildningssituation att allt fler kvinnor får plats i landets regering? Om inte kan kanske en underrepresentation förklaras på annat vis, är det så att det finns en högre tröskel för kvinnor än män för att få plats i en regering när det kommer till utbildning, är alltså utbildningskraven högre på de kvinnliga ministrarna? Om så är fallet, kan man då påvisa att ju högre utbildning en regering har i snitt, desto fler kvinnor sitter med i den. Samma sak gäller de politikområden som de olika departementen ansvarar för, tidigare forskning kan styrka en tes om att det finns manliga respektive kvinnliga politikområden i riksdagens utskott, kan man se samma mönster i Sveriges stats högsta maktinstans också, i således fall vore det kanske det en markering i sig. Med en frontperson av ett annat kön än den stereotypa bilden för en speciell ministerpost kan säga mycket om symboliken kring de olika departementens arbete. Underrepresentation av kvinnor i politiken är välkänt, om det är ett problem eller ej, avser inte vi att ge något svar på men vi kommer ge en historisk bakgrund skriven av teoretikern Yvonne Hirdman (1990) för att visa på en syn på utvecklingen tills idag när det kommer till den kvinnliga representationen i politiken.

1.2 Frågeställning

- Finns det manliga och kvinnliga politikområden? Avspeglas det i sådana fall i den svenska regeringen?
- Stärker matchningen av utbildning och ministerposter tesen?

1.3 Tidigare forskning

Efter 1970 - talets kvinnorörelse flöde ett starkt intresse för forskning om kvinnors villkor i politiken (Göteborgs Universitet, 2010).

Den forskning som har gjorts på detta område tidigare har framförallt undersökt utländska parlament (Göteborgs Universitet, 2010). Svenskan Lena Wängneruds (1999) studier över den svenska riksdagen om könsmönster i politiken gör en liknande kartläggning när det dels kommer till andelen kvinnor i riksdagens olika utskott samt hur dessa blivit tilldelade i förhållande till riksdagsledamöternas önsknings. Hon undersökte 1988-års riksdag och kunde visa på att både stereotypisering samt skilda intressen mellan könen skapade könsmönster i utskotten (Wängnerud, 1999).

I en rapport från svensk maktutredning Demokrati och makt i Sverige (SOU 1990:44) från 1990 ifrågasätter historikern Yvonne Hirdman kvinnor och mäns villkor i demokratin (Hirdman, 1990). Hirdman (1990) påvisar genussystem där den grundläggande tanken är att män och kvinnor hålls isär och att kvinnor underordnas män. Bara för att fler kvinnor förekommer, i det här fallet inom politiken, betyder det inte att dessa genussystem försvinner automatiskt. Istället sker en segregering av män och kvinnor på det "nya" området. Hirdman (1990) menar att den politiska arenan ständigt förnyas då allt fler samhällsområden blir tillgängliga för kvinnor:

“Naturligtvis opererar inte segregeringens mekanismer också inom det politiska området, vilket framförallt innebär att kvinnliga politiker företrädesvis finns samlade kring konsumentpolitik, socialpolitik, kulturpolitik och andra "vårdande" eller "reparerande" politiska områden, medan deras frånvaro är markant vad gäller t.ex. försvarspolitik.”

1.4 Studiens syfte

Syftet med denna undersökningen är att försöka se ifall det finns ett samband mellan statsrådets ämnesområden och kön. Finns det något som talar för att kvinnor tilldelas särskilda politiska områden? För att försöka mäta detta har vi valt att kolla på hur ministerposterna

fördelats mellan män och kvinnor i regeringen. Finns det något mönster när det kommer till de typsikt manliga och kvinnliga frågorna? För att förenkla har vi valt att kolla på alla departement som statsråden sitter vid.

Vi ska sedan undersöka ifall utbildning är en avgörande faktor för den ministerpost som statsrådet innehar. Kan det i således fall stärka eller försvaga tesen om kvinnliga/manliga politikområden.

Trots att det har blivit fler kvinnor med ledande poster i politiken, skriver Lena Wängnerud (1999) att kvinnor har förpassats till mindre betydelsefulla poster, då är det mindre intressant att undersöka huruvida de betett sig på ett annat sätt än män eller huruvida de har haft olikartade åsikter. Hon menar att kvinnor oftare får marginella positioner som inte ges tillräckligt stora möjligheter att påverka den politiska agendan (Wängnerud, 1999, s.47) vår uppgift blir att kolla om det stämmer i den svenska regeringen.

1.5 Avgränsningar

Vi har valt att avgränsa oss genom att välja specifika regeringar på 1990-talet och 2000-talet. De regeringar vi har valt att titta närmre på är Bildts regering 1991, Carlssons regering 1994, Reinfeldts regering 2010 och slutligen Löfvens regering 2014. Vi valde att utgå från de här fyra regeringarna då vi ansåg att det var spännande att se den skillnad och utveckling som har gjorts sedan 1990-talet, både med en borgerlig regering och en socialdemokratisk regering. Vi valde att avgränsa oss till den här tidsperioden då det var svårt att få fram information kring de äldre regeringarna. Vi har också valt att avgränsat oss genom att inte efterfölja med en diskussion kring maktbegrepp och maktinflytande, det må kanske förhoppningsvis kunna diskuteras med underlaget från den här undersökningen vid senare tillfälle.

Kapitel 2 TEORI

Vi utgår från intresseperspektivet och det stereotypa perspektivet i denna uppsats. Båda dessa teorier använder Lena Wängnerud (1999) sig av i hennes bok och artikel. Vi kommer också att nämna fler teoretiker som är aktuella på det här området och vars tankar är värda att nämnas i en diskussion kring kvinnlig representation i politiken.

2.1 Intresseperspektivet

Intresseperspektivet har fått en bred spridning både på empiriskt och teoretiskt inriktad forskning kring politik och kön i Skandinavien. Beatrice Halsaa (1996) är en av de som definierat ett intresseperspektiv, hon menar att politiken kretsar kring frågan om samhällets reproduktion. Reproduktionen kontra produktionen skapar skilda positioner för män och kvinnor i samhället och således också i politiken. Hon menar att det funnits olika processer där sociala, kulturella samt biologiska strukturer i sig har skapat kvinnan som en omsorgsarbetare i dagens samhälle. Enligt Beatrice Halsaa (1996) är intresset för ett ökande kvinnodeltagande i politiken är självklarhet, då hon menar att först när politikens innehåll förändras till kvinnans fördel då skapas också den egentliga meningen för en ökad kvinnlig närvaro i politiken. Vidare menar hon att just på grund av kvinnans barnafödande alltså reproduktionen i biologisk mening, så finns det också gemensamma intressen i enskilda politiska frågor kvinnor emellan och därför kan man hävda att gruppen kvinnor äger ett politiskt intresse som är gemensamt, när det då kommer till de villkor som skall förutsättas för omsorgsarbetet i samhället. Halsaa (1996) resonemang förs ej på ett sådant sätt att hon hävdar att det finns specifika manliga och kvinnliga värderingar överlag, utan endast i sakfrågan kring omsorgsarbetet i samhället finns en distinktion mellan manliga och kvinnliga politiker (Wängnerud, 1996). Och där med ett annorlunda gemensamt mål beroende på vilket kön en politiker har.

2.2 Stereotypisering

Med det stereotypa perspektivet vill man belysa de hinder som finns för kvinnors framkomst i politiken. Stereotypiseringen ger just stereotypa egenskaper på människor beroende på kön, individerna tillskrivs alltså olika egenskaper om de är män eller kvinnor. Man kan kalla det för en slentrianmässigt bestämd föreställning om de olika könsstereotyper som finns.

Om man ser till det ovannämnda intressebegreppet och till dess ursprungliga latinska betydelse, intresse blir då definitionen ”att vara bland” (Wängnerud, 1996). Om man gör samma sak med det stereotypa begreppet finner man att det härstammar från en tryckningsprocedur där samma tryck används om och om igen utan att den byts ut. Man kan sammanfatta det till att det i det här fallet med just könsroller, så blir en stereotypisering en inplacering av män och kvinnor i dessa rollerna en klichéartad karaktärshandling. Det som kännetecknar en stereotypisering är

främst fyra saker. Man förenklar istället för att se komplexitet, det blir snarare felaktigt än korrekt, man använder främst andrahandsinformation istället för egna erfarenheter och de är svåra att modifiera (Wängnerud, 1996). I amerikansk forskning har man testat det här, kvinnliga politiker framstår enligt den som mycket svagare än deras manliga kollegor. Kvinnorna har svårare att uppfattas som politiska ledare. Forskningen visar dock också att det varierar om huruvida man bedömer de olika kompetensområdena i politiken beroende på om man är man eller kvinna som driver frågor inom dessa. Socialpolitik får kvinnornas ansedda kompetens att stiga samtidigt som i de politiska områden där frågor likt försvar och ekonomi drar ner omdömet om kompetensen hos den kvinnliga politikern. Könsstereotyper kan beskrivas som sociala koder och dessa koder berättar vad som är ett passande beteende för kvinnor respektive för män. Enligt det stereotypa perspektivet accepterar koderna kvinnorna mer om de är engagerade i typiskt kvinnliga politiska sakområden än om de engagerar sig på det traditionellt manligt kodade politikområdet (Wängnerud, 1999, s.108).

2.3 Ellen Key

Ellen Key var en svensk författare, pedagog och kvinnoaksasideolog under sent 1800-tal, tidigt 1900-tal i Sverige. Hennes verk har översatts och lästes över hela Europa. Keys ideologiska grundval var individualism, humanism, empirism, evolutionism och liberalism. Key var både hyllad och kritiserad för hennes åsikter. Kritiken var riktad mot hennes avståndstagande från den svenska kyrkan. Under hennes ungdom kände Key sig begränsad av kyrkans och kristendomens hårda styre och reglering i samhället. Hon stred för barnen i samhället samt på ett särarts feministiskt sätt för kvinnornas medborgerliga rättigheter (Ambjörnsson, 2002). I en undersökning fann hon att kvinnor i Riksdagen engagerade sig i frågor som framförallt berörde sjukvård, familjepolitik och socialpolitik till skillnad från deras manliga kollegor. Key konstaterar även, kanske inte så förvånande, att det var till mesta dels kvinnor som drev de jämställdhetspolitiska frågorna i början av 1900-talet (Wängnerud, 1999, s.12).

2.4 Anne Phillips

Anne Phillips menar att könsrepresentationens förändringar i de brittiska parlamenten inte hade skett utan påtryckningar internt i partierna samt en oro för ett försämrat väljarstöd som kanske skulle försvagas med allt för ojämslidda vallistor. Vidare beskriver hon i sin text

hur de nordiska länderna tog på sig ledartröjan när det kommer till en ökad kvinnlig representation i de olika partierna, redan på 1970-talet börjades kvotering av partiernas listor i t.ex. Norge. Phillips påpekar att underrepresentationen av kvinnor talas om på ett negativt sätt i dagens partier och att själva underrepresentationen är ett faktum och det är ett empiriskt mätbart sådant, kvinnor är underrepresenterade i de politiska beslutsfattande organen (Wängnerud, 1999, s. 21).

Ett ofta använt argument för representation är att politikerna skall representera och avspegla väljarunderlaget, när det kommer till kön är det från många håll vedertaget, men när det kommer till frågor om marginaliserade grupper likt psyksjuka, skulle nog inte de flesta feminister argumentera för att dessa skulle få en kvot i parlamenten för att representera den väljarbasen. Svaret från dem blir istället att den historiska marginaliseringen av kvinnor, utan rösträtt fram till en bit in på 1900-talet, är i sig så pass extremt att det är ojämförbart med andra marginaliserade grupper. Fler argument som tas upp är till exempel kvinnans "livscykel", bärandet och födande av barn, det har setts som en bromskloss för kvinnors politiska karriärer, möjligheterna för alla former av kvinnligt arbete är oändligt mycket större nu i dagens samhälle med till exempel familjevänlig barnomsorg och äldreomsorg för kvinnans föräldrar. Phillips slår emot argumentet kring att det skulle vara en naturlig del av livets gång, alltså att kvinnan är den som sköter hand om barn och familj - då biologin har givit det i uppgift. Phillips menar att bara för att något är naturligt, betyder det inte att det blir jämlikt eller rättvist (Wängnerud, 2009, s.20).

2.5 Yvonne Hirdman

“Fördelningen av de resurser som påverkar medborgarnas möjligheter att hävda sina rättigheter i olika sammanhang, individuellt och kollektivt, är därför ett centralt studieområde. Kvinnornas ställning bör särskilt uppmärksammas. Det gäller också grupper som av olika skäl kan antas vara mindre gynnade än andra, t.ex. invandrare. Ofta kan brister i olika resurser - t.ex. ekonomi, kunskap och självförtroende - sammanfalla” (Hirdman, 1990, s.73)

Yvonne Hirdman anses vara en av de mest kontroversiella teoretikerna på det här området (Wängnerud, 1999) och därför har vi valt att nämna hennes historieskrivning då vi anser att det är relevant att nämna henne i denna uppsats då hon har haft stor påverkan på den

feministiska politiken. I statens makt och demokratiutredning beskriver hon hur den kvinnliga representationen i politiken utvecklats under 1900-talet.

Hirdman (1990) har i statens makt och demokratiutredning skrivit ett kapitel om "Genussystemet" där hon diskuterar politisk representation. Representationen för kvinnor som riksdagsledamöter uppgick fram till 1970-tal till mellan 12 - 15 procent, detta skriver Hirdman i kontrast till när hon skrev utredningen år 1990. Hon menar att kvinnornas lägre status i samhället är strukturell och att när man diskuterar om kvinnors underrepresentation missar man poängen, då debatten handlar om resurssvaga samhällsmedborgare överlag istället för att ett kön står över ett annat. Hon menar att synen på just kvinnornas maktavsaknad förklaras med att de har mindre resurser än männen, och anledningen till denna svagheten anser Hirdman (1990) bero på strukturerna medan hennes motståndare menar att det beror på individen. Hon kritiserar det stereotypa perspektivet, då den erkänner biologiska skillnader mellan könen utan att tala om genus som ett socialt kön. Dock påpekar hon det fundamentala i att världen just väljer att kategorisera och dela upp i manligt och kvinnligt, det som kallas för toteism. Hon skriver att genom att sätta upp motsatsord, t.ex. vackert och fult, eller stort och litet så behöver man motsatsordet för att förstå det första ordet. Grunden till detta, och inte minst när det kommer till skillnaden mellan män och kvinnor börjar i skillnaden i reproduktionen. Barnafödandet för kvinnan är ett exempel på ett totematiskt tänk (Hirdman, 1990).

Husmoderskontraktet- eller den andra historiska kompromissen 1930 - 1960

Hirdman (1990) skriver att under mellankrigstidens krisläge på 1930-talet utgjorde såväl en kris för samhället som en kris mellan könen. Efter förstavärldskriget hade kvinnornas sociala resurser expanderat både i Sverige och i resten av västvärlden. Lagar som tidigare gjort kvinnan underordnad togs bort, inte längre skulle hon var den underordnade i äktenskap eller i samhället inte heller juridiskt. Formellt sätt existerade det alltså inte några skillnader mellan män och kvinnor när det kom till rösträtt och valbarhet i politiken. Gymnasieskolan blev tillgänglig för flickor, men problemet kvarstod då arbetsmarknaden fortsatt dominerades av männen och det här menar Hirdman (1990), gav långtgående konsekvenser för den politiska representationen, eftersom att det var arbetsmarknaden som mer eller mindre var en skola in till den politiska makten. En kamp om arbetsmarknaden och kvinnors rätt till lönearbete uppstod, det resulterade senare i att en mycket starkt utvidgad socialpolitik, där man fokuserade på hemmet och mindre på arbetsplatsen. Hirdman (1990) menar att kvinnorna fick en tredelad politisk dimension, med detta menas att kvinnan nu fanns både som ett politiskt subjekt och

som politiska mellanhänder och objekt. Detta ledde dock till att den stereotypa bilden som fanns av kvinnan ledde fram till ännu mer könssegregering då inte endast kvinnan fick husmoderligheten fastslagen, utan också de offentliga institutionerna i samhället anpassades kring detta epitet. En ändring av politiken legitimerade en fortsatt uppdelning av det så kallade lilla och stora livet, där kvinnan skulle vara fast i det lilla. Inte på den politiska arenan. Hirdman (1990) skriver att arbetsmarknaden och politiken som männen ansåg sig äga, nu blev förstärkt när det nya genuskontraktet skapade en mer demokratisk expansion för männens makt över det politiska, det ekonomiska och de kulturella institutionerna.

Övergångsfasen 1950 - 1960-tal

Husmorskontraktet blev utmanat, Hirdman (1990) skriver att den blev det dels av demokratiska tankegångarnas expansioner samt ett genusneutralt ekonomiskt system som hade en stor tillväxt. Andelen kvinnor som började förvärvsarbete ökade mycket under efterkrigstiden. Under perioden 1950 - 1965 steg andelen gifta kvinnor som arbetade från 15,6 till 36,7 procent. Värt att notera är att i det statistiska underlaget kallas de kvinnor som förvärvsarbetade för ”yrkesarbetande husmödrar”. Kvinnors representation i det svenska folkhemmets tid och dess politiska arena uppnådde mellan 7 - 10 procent.

Jämlikhetskontraktet 1965 - 1975/80

1972 lanserade de socialdemokratiska kvinnorna ett framtidsprogram som underkände det tidigare hemmafrukontraktet som under tidigare decennier hade styrt köns jämlikhet och därmed den demokratiska representationen. I programmet så tecknade de en ny framtidsstrategi för ett jämställt samhälle, där en rättvisa mellan löne- och hemarbetet och det politiska arbetet fastställdes. Ekonomiskt oberoende var verktyget för att befria kvinnan från strukturen. Kvinnor uppmuntrades att ta manliga yrken, och bryta den könssegregerade arbetsmarknaden. Kvinnors status som medborgare i det svenska samhället ökade genom att deras liv blev mer lika männens, konflikten mellan könen mildrades alltså genom att de kom närmre varandra skriver Hirdman (SOU 1990:44).

2.6 Definitioner av begrepp

2.6.1 Representation av kvinnor

Kvinnorepresentation handlar om andelen kvinnor i beslutande organ, och mäts ofta som en siffra men för flera teoretiker är det mer än så. Det bygger också på ett dualistiskt tänkande. Representation ses inte bara som en numerär fördelningen mellan män och kvinnor utan snarare som närvaro av kvinnors intressen (Wängnerud, 1999, s.21).

Hanna Pitkin är en tysk-amerikansk statsvetare vid University of California (Nationalencyklopedin). Pitkin nämns i Wängneruds (1999) publicerade verk. Pitkin förklarar representation genom ett dualistiskt tänkande på följande vis (Wängnerud, 1999, s.119):

“Representation, taken generally, means the making present in some sense of something which is nevertheless not present literally or in fact. Now, to say that something is simultaneously both present and not present is to utter a paradox, and thus a fundamental dualism is built into the meaning of representation.”

Vi anser att jämställdhet är del av representationen och utgår ifrån att vårt jämställdhetsbegrepp då blir definierat som en könsuppdelning som är så nära 50/50 som möjligt. Detta kan vara problematiskt men vi har valt att utgå ifrån denna definition då en ytterligare analys kan göras på den statistiken och reflektionen som vi får fram i den här undersökningen och uppsatsarbetet.

2.6.2 Utbildning

Enligt statistik från SCB är idag var fjärde svensk högutbildad. SCB har undersökt den svenska befolkningen i åldrarna 25 - 64 år. Totalt har 42 % av befolkningen läst vidare efter gymnasiet. Av dem är 27 % högutbildade, de har alltså läst vidare efter gymnasiet i tre eller fler år till skillnad från 1990 då endast 11 % av befolkningen läste vidare. SCB:s undersökning visade att kvinnor har högre utbildningsnivå än män. Detta var särskilt tydligt i åldrarna 25 - 34 år. Mer än hälften av alla kvinnor i de här åldrarna läser vidare efter gymnasiet till skillnad från män där endast 23 % läste vidare vid samma åldrar. Det visade sig även att det är 50 % fler kvinnor än män som är registrerade vid svenska universitet och högskolor (SCB, 2016). I det här uppsatsarbetet definieras högre utbildning som universitets -eller högskoleutbildning efter gymnasiet i tre eller fler år.

Kapitel 3 METOD

3.1 Val av teoretiskt perspektiv

Vi har i uppsatsen använt oss av en kvantitativ metod, genom att räkna antalet manliga och kvinnliga statsråd i regeringen samt i vilka de olika departementen de varit verksamma i. Antalet departement samt dess ansvarsområden är ej statiska, därför befinner sig vissa ministerposter under olika departement beroende på regeringsbildare. Vi har skapat ett kodningssystem där vi har fått ut en enkel procentsats. Vi har valt att koda regeringarna vid första regeringsbildningen, alltså räknar vi bort de ministrar som har tillkommit och/eller ersatt en tidigare minister under regeringens mandatperiod. De teoretiska perspektiven vi har valt att utgå ifrån är framtagna via de tidigare studier som har gjorts på det här området, samma teoretiker är återkommer på det här relativt smala forskningsområdet. Teorierna kommer att bli applicerade i kapitel 5.

3.2 Datainsamling

Den data som vi har samlat in för att sedan koda, är till mestadels hittad via internet. Vi har utgått ifrån regeringens egna hemsida men även andra källor. Genom att koda både kön och utbildning fick vi fram tabeller som förklarar både hur förhållandet med andelen kvinnor respektive män ser ut samt hur välutbildade respektive regering är. Det förekom problem med informationstillgången om vissa regeringar vilket vi går igenom i kapitel 3.4.

Kodningen för statsråden består av 1-kvinna, 0-man för varje regering. Kodscheman hittar ni bifogade bland bilagor.

Det kodningssystem vi använde oss av för att förklara regeringarnas utbildningsnivå var en femgradig skala där 0 representerar ingen universitetsexamen, 1 uppger en avlagd universitetsexamen på grundnivå, 2 en avlagd magisterexamen, 3 en avlagd masterexamen, 4 påbörjad forskningsnivå, och slutligen 5 som innebär att personen har doktorerat vid ett universitet/högskola. Vi har valt att använda oss av denna typ av skala då vi har tyckt det har varit svårt att både hitta information samt att definiera de olika utbildningarna. T.ex. fann vi att många ministrar hade ofullständiga universitetsexamen vilket resulterade i att de blir kodade som "0".

3.3 Sekundärdata

I den här undersökningen har vi utgått enbart från sekundärdata. Vi fann det enklast att enbart använda oss av internetkällor och litteratur. Vi har också haft nytta av tidigare studier som Lena Wängneruds (1999) presenterat i sin bok om kvinnlig representation samt hennes artikel på samma område.

3.4 Kvalitet, hur tillförlitlig är vår data?

Kvaliteten på vår data är varierande. Vår ursprungliga problematisering om jämställdhet inom regeringen, skulle vi vilja påstå är tillförlitlig däremot anser vi att andra delen till vår undersökning som handlar om ifall utbildning leder till jämställdhet inom regeringar kan anses vara bristfällig. Detta är på grund av svårigheter att hitta information om diverse ministrars utbildningsnivå, speciellt från de ministrar i Carlssons och Bildts regeringar. Den bristande information om Carlssons och Bildts regering kan tillexempel ha berott på att internet inte använts i samma utsträckning som idag. Problemet med kodningen är att vi inte anser att utbildningen blir helt rättvist utvärderad.

Vi kommer fortfarande att använda oss av materialet då vi anser att det går att se ett förhållande däremellan.

3.5 Tillvägagångssätt vid analys

Analysen kommer att ha översikt för de fel som kan ha uppstått under datainsamlingen. Samtidigt som man med den medvetenheten kan se de teoretiska verktygen som fortsatt användbara på den framtagna datan.

Kapitel 4 EMPIRI

4.1 Tabeller och förklaringar

I tabellen nedanför presenteras andelen kvinnliga statsråd inom departementen från de fyra utvalda regeringarna som vi kollat på sedan 1990. Vissa siffror kanske kan anses vara förvånande tillexempel har 64 % av alla som jobbat som statsråd i justitiedepartementet varit kvinnor. Intressant att titta på är de departement som aldrig har varit representerade av kvinnor, till exempel försvarsdepartementet. Vissa av dessa departement har endast existerat under

1990-talet, alltså under Bildt och Carlssons regeringar, till exempel kommunikationsdepartementet och industridepartementet.

Tabell 1. Andel kvinnor i respektive departement 1990 - 2014.

Departement	Andel kvinnor
Statsrådsberedningen	0,3125
Justitiedepartementet	0,6428571429
Utrikesdepartementet	0,5714285714
Försvarsdepartementet	0
Socialdepartementet	0,5217391304
Finansdepartementet	0,1764705882
Utbildningsdepartementet	0,4444444444
Miljödepartementet	0,4545454545
Näringsdepartementet	0,5
Kulturdepartementet	1
Arbetsmarknadsdepartementet	0,4444444444
Jordbruksdepartementet	0,4285714286
Integrations och jämställdhet	1
Industridepartementet	0
Bostadsdepartementet	0,5
Kommunikationsdepartementet	0,3333333333
Civildepartementet	0,75

I den andra tabellen redovisas hur många ministerposter varje regering har haft, utbildningspoängen som vi har tilldelat baseras på vår kodning som finns bifogad i bilagorna. Sedan har vi tagit fram antalet ministrar som är kvinnor för att sedan få fram en andel som ner ser nedan i rött. Utifrån tabeller ser vi att Löfvens regering är den regering med flest kvinnor till skillnad från Bildts regering som har lägst antal kvinnor, då den kvinnliga representationen i regeringen uppnådde 30 %. Carlssons regering är 50/50 i sin representation av kön och Reinfeldts regering har en mindre överrepresentation av män. Det går inte att se något kontinuerligt mönster när det kommer till de olika regeringarnas kvinnorepresentation.

Vår statistik visar den procentuella uppdelningen av andel kvinnor och män. Här kanske en invändning kan vara att de ministerposter som besitts av kvinnor tillhör det reproduktiva politiska områdena men så är inte fallet då både finans och justitie över de senaste 25 åren varit till kvinnors fördel.

Tabell 2. Andel kvinnor i respektive regering 1990 - 2014.

	Antal ministerposter	Utbildningspoäng	Antal kvinnor	Andel kvinnor
Löfven	25	25	14	56 %
Reinfeldt	23	23	10	43 %
Bildt	23	18	7	30 %
Carlsson	22	14	11	50 %

I tabell 3 redovisas den totala poängsättningen för män respektive kvinnor i varje regering.

Tabell 3. Totalt antal utbildningspoäng enligt vår skala hos kvinnor respektive män 1990- 2014.

	kvinnors utbildning	mäns utbildning
Löfven	16	9
Reinfeldt	8	15
Bildt	9	9
Carlsson	7	7

I tabell 4 nedan presenteras den genomsnittliga utbildningspoängen för män och kvinnor i respektive regering. Resultaten påvisar inte någon signifikant skillnad mellan regeringar eller kön.

Tabell 4. Genomsnittliga utbildning för både män och kvinnor i respektive regering 1990 - 2014.

	Kvinnor	Män
Löfven	0,9	0,8
Reinfeldt	0,8	0,6
Bildt	0,5	0,5
Carlsson	0,6	0,6

Tabell 5. Politiska områden som anses vara förknippade med reproduktion respektive produktion därmed också kvinnliga respektive manliga politikområden (Wängnerud, 1999, s.64).

Reproduktion Produktion


Social välfärd	Kultur/juridik	Basfunktion	Ekonomi/teknik
Social	Kultur	Utrikes	Finans
Socialförsäkring	Justitie	Försvar	Skatte
Arbetsmarknad	Lag	Jordbruk	Näring
Utbildning	Konstitution	Bostad	Trafik

Kategoriseringen av begreppen manliga och kvinnliga politikområden kan delas in i reproduktion och produktion. Det sistnämnda avser samhällets uppgift att framställa varor, det har ansetts vara det manliga då produktionen anses tillhöra det offentliga och lönearbete. Reproduktion innefattar omsorgsarbete både i samhället men också privat, vård av barn och gamla samt sjuka. I tabell 5 som presenteras ser vi hur Wängnerud (1999) har valt att redovisa de manliga respektive kvinnliga politikområdena.

Kapitel 5 ANALYS

5.1 Finns det manliga och kvinnliga politikområden?

“Vad är exempelvis förklaringen till att det finns relativt fler kvinnliga elitföreträdare inom kulturens värld än inom ekonomins? En hypotes är att det i huvudsak är fråga om ett positivt val. Fler kvinnor dras av fri vilja till det kulturella området än det ekonomiska. /.../En annan och väsentligen annorlunda möjlighet är att det istället handlar om maktens dragningskraft./.. /En orsak skulle kunna vara att kontrollen över ekonomin bedöms som viktigare och mer prestigefyllt än inflytandet över kulturen.

Kvinnorna har därför svårare att tränga in trots att det ursprungliga rekryteringsunderlaget är gott.” (Hirdman, 1990)

I vår studie av de fyra regeringarna från 1990 och framåt kan vi ej se ett tydligt mönster när det kommer till de påstådda manliga och kvinnliga politikområdena. Lena Wängnerud (1999) skriver i sin bok om de olika uppdelningarna i utskotten samt den skala av olika manliga och kvinnliga områdena. I vår statistik kan vi se ett väldigt jämnt resultat när det kommer till de olika ministerposterna, många av resultaten har ett spann mellan 44 - 52 %, att hävda att dessa då har en stor skillnad i representationen av kvinnligt och manligt vore fel. Det intressanta blir att vidare titta på de områden som sticker ut. Till exempel justitiedepartementet, justitie anses var ett manligare område, ändå har 64 % av ministrarna under departementet varit kvinnor. Samma sak gällande utrikesdepartementet, utrikespolitik enligt Wängneruds (1999) teori anses vara ett manligt område, vi kan se att under de senaste 30 åren har 57 % av ministrarna under det departementet varit kvinnor. De departementet som talar för Wängneruds (1999) fördel är Civildepartementet med 75 % kvinnor och försvarsdepartementet - som senaste i den borgerliga regeringen fick en kvinnlig minister, Karin Enström efter avhopp av den manliga företrädaren men fram tills dess helt saknat kvinnliga statsråd. Finansdepartementet talar också för Wängneruds (1999) teori, 17 % kvinnor. Här är det dock viktigt att tillägga att just den viktigaste finansministerposten har delats av lika många män som kvinnor i de olika regeringarna. Intresseperspektivet med Haslaa Det stereotypa perspektivet har svårare att förklara när kvinnor hamnar på de manliga posterna, kanske är det just i motsatsen till det stereotypa. Alltså att man medvetet valt att gå emot könsmonstren i politiken som just bekräftar att det perspektivet existerar, en medveten feministisk regering måste slå hål på de stereotypa könsmonstren bland sina ministerplatser. Man kan likt Wängnerud (1999) anse att debatten om könsmonster i politiken sällan handlar om dess existerande eller icke-existerande, det finns de som anser att det är vedertaget att dessa mönster existerar men vi kan ej se ett sådant mönster bland de regeringar som vi har undersökt. Frågan som blir central handlar istället om man med hjälp av det stereotypiska eller intresseperspektivet kan ge någon typ av förklaring när det kommer till departementens fördelning av kvinnor och män.

Hirdman (1990) skriver om en intern segregering, hon menar att den ger upphov till att kvinnor underordnas. Underordningen styrs då av de olika politikområdena, männen söker sig till de områdena med mer makt och kvinnorna till det motsatta, då dessa områden behandlar produktion istället för reproduktion. Om intresseperspektivet rådde skulle det förklaras med att män i mycket större utsträckning än kvinnor söker sig till just makten.

I vår studie ser vi att de ministerposter som kanske signalerar mest makt utrikes, med kvinnlig och finans med manlig överrepresentation inte kan ge oss ett samband. Mer intressant blir att kolla på statsrådsberedningen, det departement med statsministerposten. Att det där endast funnits 30 % kvinnor signalerar tydligt. Självklart drar avsaknaden av en kvinnlig statsminister i historien ner statistiken. Här om någonstans bör det kanske anses viktigt att det är jämställd siffra för representationen. Man kan inte heller påvisa att de som har innehaft ministerposter i statsrådsberedningen har högre utbildning än de andra ministrarna i genomsnitt. Snarare handlar det nog om de interna demokratiska processerna i de stora partierna som aspirerar på statsministerposten, alltså Socialdemokraterna och Moderaterna, som ger oss den här siffran.

Frågan om varför män och kvinnor skulle göra annorlunda val i politiken kan då diskuteras utifrån intresse och det stereotypa perspektivet. Enligt intresseperspektivet så handlar det som tidigare nämnt skillnaden i kvinnors och mäns liv, alltså dels en biologisk förklaring. Kvinnor söker sig till omsorg då det ligger i hennes natur och männen söker sig till det mer praktiskt tekniska. Intresseperspektivet ligger kanske närmare ett särfeministiskt tänk, i och med det tänket så skulle det inte spela någon större roll. Intresseperspektivet skulle inte hjälpa till med en analys baserat på ett resultat som är jämlikt. Intresset styr, nu har män och kvinnor i regeringen blandade poster. Man kan hävda att det finns strukturer som stoppar det ena könet, mer möjligt vore kanske om regeringsbildaren, alltså statsministern tillsammans med sina tänkare att deras intresse styr, alltså makten om man frågar Hirdman (1990).

Skillnaden i tabellerna och därmed också resultatet är alldeles för små för att man ska kunna tala för vår tes. Vi kan alltså se att det varken finns speciella könsmonster i regeringen.

Dock anser vi att med teorierna missar man det individuella perspektivet då både det stereotypa och intresseperspektivet analyserar det kollektiva. Distinktionen mellan det stereotypa och intresseperspektivet kan tyckas vara luddigt men skillnaden finns just i synen på kvinnans val. Utifrån våra resultat finner vi inget manligt respektive kvinnligt politiskt område. Med detta sagt kan vi också kritisera de här två perspektiven då de både utgår från att kvinnokollektivet tycker samma sak istället för att respektera den individuella friheten som kvinnor har. Den politiska vardagsverkligheten bringar ett perspektiv som visar på att efter kvinnors engagemang i såväl ungdomsförbund, kommunfullmäktige, riksting och kongresser kanske till och med i riksdagen och regering inte får kvinnor att representera sina kvinnliga medborgare mer utan snarare att dessa politiskt aktiva kvinnor blir mer lika sina manliga kollegor (Wängnerud, 1999, s.124). Något som enligt det stereotypa perspektivet kan behövas,

alltså att kvinnorna närmar sig männen just för att kunna bryta upp könssegregationen som den i sig självt skapar.

För de som förespråkar en kvoterad riksdagsgrupp ser kanske att närvaron av kvinnliga politiker representerar hela kvinnokollektivet. Med en sådan representation så förutsätter man att de som delar kön automatiskt också delar samma synsätt på politik och samma värderingar överlag. Eller så använder man sig av Halsaa (1996) tes som menar att sakområdena förenar könen. Bara för att man troligen har delat en liknande livssituation så behöver inte det vara så att det leder till att man har samma synsätt på den politiska agendan och de frågor som anses vara viktigast. Därav kan man inte lägga ansvar på de kvinnliga politikerna som går emot frågor som de feministiska teoretikerna driver då dessa kör över all typ av intresse från den enskilda individen och kvinnan. Ansvar för alla människors lika värde och möjligheter ligger på det politiska systemet i allmänhet, det system som både de kvinnliga och manliga politikerna ansvarar för.

Sammanfattningsvis, Hirdman (1990) säger att man ska sudda ut gränsen mellan manligt och kvinnligt och på så vis integrera kvinnor i makten medan intresseperspektivet med Haslaa (1996) hävdar att just genom de påstådda kvinnliga politikområdena kan kvinnor få mer makt över sin vardag genom att representeras i dem här reproduktiva områdena. Vilket av dessa tillvägagångssätt som är mest effektivt för en representation som suddar ut könsmönster torde nog vara Hirdmans, men frågan är om det är det mest effektiva sättet för mer kvinnligt inflytande över svensk politik, kanske är det så att kvinnorepresentation i de reproduktiva politiska områdena kan bana vägen för ett större politiskt inflytande.

5.3 Stärker matchningen av utbildning och ministerposter tesen?

Utifrån studien kan vi inte påvisa någon typ av högre tröskel för kvinnor att bli valda in i regeringen då utbildningsnivå skillnaden emellan män och kvinnor inte existerar. Som nämnt tidigare är skillnaden mellan männens och kvinnornas utbildningspoäng samt andel kvinnor i regeringarna så små så det är svårt att försvara vår tes att kvinnor skulle ha en högre utbildnings tröskel. Snarare att utbildningsnivån, kopplad till regering är en ren slump, då ministrarna har universitetsutbildningar som kanske inte är aktuella för deras ämbete.

Utifrån undersökningen har vi konstaterat att Löfvens regering är den regering med flest högutbildade ministrar däremot säger vi inte att det är den mest kunniga eller kompetenta statsråden på deras områden. Även om Löfvens ministrar anses vara högutbildade behöver inte

det möjligtvis betyda att ministrarna besitter den kunskap som kanske är att föredra på den ministerposten, eller att de har matchats rätt till posten. Och precis som SBS statistik talar för, svensken blir allt mer välutbildad, konstigt vore väl då om det inte avspeglades i regeringen. Därför är det inte särskilt förvånande att Löfvens regering kan ha så pass mycket högre poäng än Bildts.

Enligt Premfors m.fl. (2009) går det att urskilja ett par huvudprinciper gällande utbildning. En åtskillnad är vilken typ av kompetens som främst efterfrågas. I den här principen går det att skilja mellan generalist- och specialistkompetens. En andra skiljelinje berör frågan om särskild förvaltningsbildning, och en sista skiljelinje handlar om frågan om huruvida den efterfrågade utbildningen anordnas vid separata skolor och universitet. Oavsett dessa skiljelinjer är någon typ av utbildning formell eller informell ett krav (Premfors m.fl., 2009).

Om vi kollar på de resultat som presenterades för finansministerposten kan vi se att det är två kvinnor som har haft den positionen och båda har en avslutad ekonomexamen medan männen saknar en sådan, Anders Borg har en påbörjad och Göran Persson saknar helt akademiska poäng. Som nämnt tidigare så ser vi här att ett typiskt manligt politikområde som besitts av kvinnor med kompetens med matchande utbildning på området. Detta exempel räcker dock inte för att stödja vår tes. Över lag kan man istället säga att utbildningarna för ministrarna inte matchar deras kompetensområde, socialministrarna har inte varit läkare, justitieministrarna har inte alltid varit jurister och utbildningsministrarna har mer sällan än ofta varit lärare. Kanske vore det mest önskvärda att kompetens får styra när det kommer till sakfrågorna, framförallt yrkeskompetens och om dessa yrkestitlar uppkommer av en stereotyp eller av ett intresse så bör det kanske inte spela någon större roll, så länge någorlunda kunskap om sakfrågorna finns.

Kapitel 6 Reflektioner

6.1 Studiens trovärdighet och kvalitet

Som nämnt i tidigare kapitel har vi funnit det problematiskt både med informationen som ligger till grund för vår kodning. Som sagt anser vi inte att detta ska påverka våra resultat i någon högre utsträckning eftersom vi vill se en helhet.

6.2 Reflektioner efter studien

De resultat och reflektioner som vi har haft i slutet av studien har inte försvarat vår tes. Däremot har vi inte heller varit speciellt förvånade då resultaten har skiljt sig väldigt lite åt. Resultaten har inte varit tillräckligt signifikanta för att dra någon extrem slutsats.

Genom studiens gång har vi funnit allt fler teorier som är applicerbara på vår problematisering. Det har snarare varit svårt att bestämma vilka teorier och tänkare som har varit mest passande för denna specifika uppsats. På grund av tidigare forskning har vi lyckats dra paralleller och kopplingar till andras arbete för att sedan försöka hitta en slutsats i vårt eget arbete.

Källförteckning

Ambjörnsson, Ronny; 2002; Ellen Key- uppfostrande och kontroversiell; Pedagogiska magasinet

Elektronisk källa: <https://pedagogiskamagasinet.se/ellen-key-uppfostrande-och-kontroversiell/>

(Hämtad: 2018-05-05)

Göteborgs Universitet; 2010; *Forskning: KvinnSam*; Elektronisk källa:

<http://www.ub.gu.se/kvinn/portaler/systerskap/forskning/>

(Hämtad: 2018-04-12)

Hirdman, Yvonne - Olof Petersson - Inga Persson - Johan P. Olsen - Anders Westholm; 1990;

Maktutredning: Demokrati och makt i Sverige; SOU 1990:44; Stockholm:

Statsrådsberedningen

Nationalencyklopedin AB; Årtal saknas; Hanna Pitkin

Elektronisk källa: <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/hanna-pitkin>

(Hämtad: 2018-05-15)

Premfors, Rune - Peter Ehn - Eva Haldén - Göran Sundström; 2009. *Demokrati och Byråkrati*. Lund: Studentlitteratur.

SCB; 2016; Befolkningens utbildning

Elektronisk källa: <http://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/utbildning-jobb-och-pengar/befolkningens-utbildning/>

(Hämtad: 2018-05-03)

Wängerud, Lena; 1996; Intressen kontra stereotyper: Varför finns det kvinnliga och manliga politikområden i riksdagen?; Statsvetenskaplig tidskrift; Lunds Universitet

Elektronisk källa: <http://journals.lub.lu.se/index.php/st/article/view/3017>

(Hämtad: 2018-04-22)

Wängnerud, Lena; 1999; *Kvinnorepresentation: makt och möjligheter i Sveriges riksdag*.
Studentlitteratur.

Bilagor

Bilaga 1

	L öf v e n		Re inf eld t I		Re infl ed t II		Pe rs so n I		Pe rs so n II		Ca rls so n II		Ca rls so n III		B i l d t		T o t a l k v i n n o r		T o t a l m ä n l	
	m	k	m	k	m	k	m	k	m	k	m	k	m	k	m	k				
	a	v	a	v	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a				
	n	i	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n	n				
	a	n	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a	a				
Statsrådsbe redningen	1	1	1	1	1	1	1	1	2	0	2	0	2	1	1	0	5	1	1	6
Justitiesdep artementet	2	0	1	1	1	1	0	2	1	1	0	1	0	1	0	2	9	5	1	4
Utrikesdepa rtementet	0	2	1	2	1	2	2	1	0	1	1	2	2	1	2	1	2	9	2	1
Försvarsdep artementet	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	8	8
Socialdepart ementet	1	2	1	2	3	1	1	1	2	3	1	1	0	2	2	0	2	1	1	2
Finansdepar tementet	1	2	2	0	2	0	2	0	3	0	2	0	1	0	1	1	3	4	1	7
Utbildningsd epartemente t	1	2	2	0	1	1	1	1	1	2	2	0	1	1	1	1	8	0	1	8
Miljödeparte mentet	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	2	1	5	6	1	1
Näringsdep artementet	3	1	0	2	0	3	1	1	2	1	0	0	2	0	0	0	8	8	1	6
Kulturdepart ementet	0	1	0	2	0	2	0	3	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1
Arbetsmark nadsdeparte mentet	0	1	1	0	1	1	0	0	0	0	0	2	2	0	1	0	4	5	9	9
Jordbruksde partmentet	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	0	3	4	7	7
Integrations och jämställdhet	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1
Industridepa rtementet	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	2	2	2

Bostadsdep artementet	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	2
Kommunikat ionsdeparte mentet	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	2	3	
Civildeparte mentet	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1	3	1	4	

Bilaga 2

2015-2018		Utbildning	Check
Statsminister	Stefan Löfven	0	
Samordning- energiminister	Ibrahim Bylan	0	Påbörjade studier
Arbetsmarknads- etableringsminister	Ylva Johansson	1	-Lärarexamen
Finansminister	Magdalena Andersson	2	-Civilekonom, påbörjad forskning
Civilminister	Ardalan Shekarabi	4	-Jurist, forskning 2 år
Finansmarknads- konsumnetminister	Per Bolund	2	Magister, påbörjad forskning
Försvarsminister	Peter Hultqvist	0	
Justitie och inrikesminister	Morgan Johansson	1	-Statsvetenskap fil.kand
Migrationsminister	Heléne Fritzon	0	
Kulturminister	Alice Bah Kuhnke	1	-Statsvetenskap fil.kand
Miljöminister	Åsa Romson	5	-Doktor juridik, miljö rätt
Närings och innovationsminister	Mikael Damberg	1	Examen förvaltningslinje
Bostadsminister	Mehmet Kaplan	0	-KTH påbörjade
Landsbyggsminister	Sven-Erik Bucht	0	
Infrastrukturminister	Anna Johansson	0	
Socialminister	Annika Strandhäll	0	
Jämställdhetsminister	Åsa Regner	2	-fil.kand+mag
Utbildningsminister	Gustav Fridolin	1	-fil.kand+yrkeslärare
Gymnasieminister	Aida Hadzialic	2	-juristexamen
Minister för högre forskning och utbildning	Helen Hellmark Knutsson	0	-60 hp
Utrikesminister	Margot Wallström	0	-
EU-handelsminister	Anne Linde	1	-fil.kand stats
Biståndminister	Isabella Lövin	0	-
Minister för strategi och framtidsfrågor	Krisitna Persson	2	-civilekonom

Folkvård- hälsominister	Gabriel Wikström	0	-
2010-2014			
Statsminister	Fredrik Reinfeldt	2	civilekonom
EU minister	Birgitta Olsson	0	påbörjade studier, c uppsats
Justitieminister	Beatrice Ask	0	påbörjade studier
Migrationsminister	Tobias Billström	3	Master in Philosophy
Utrikesminister	Carl Bildt	0	påbörjade studier
Biståndsmminister	Gunilla Karlsson	0	
Handelsminister	Ewa Björling	5	docent, tandläkare
Försvarsminister	Sten Tollfors	1	fil.kand
Socialminister	Göran Haggglund	0	Företagsintern utbildning inom finanssektorn
Civil och bostadsminister	Stefan Attefall	1	fil.kand
Socialförsäkrningsminister	Ulf Kristersson	2	civilekonom
Finansminister	Anders Borg	0	påbörjade studier
Finansmarknadsminister	Peter Norman	2	civilekonom
Utbildningsminister	Jan Björklund	1	Officerexamen
Jämställdhetsminister	Nyamko Sabuni	0	påbörjade studier
Landsbyggsminister	Eskil Erlandsson	1	lantmästare
Miljöminister	Andreas Carlgren	0	
Närings-energiminister	Maud Olofsson	0	
IT-regionsminister	Anna Karin Hatt	1	fil.kand stats
Infrastrukturminister	Catharina Elmsäter-Svärd	0	
Kultur och idrottsminister	Lena Adelsohn Liljeroth	1	Examen Journalistik
Arbetsmarknadsminister	Hillevi Engström	1	Examen vid polishögskolan
Integrationsminister	Erik Ullenhag	2	jurist
1991-1994			
Statsminister	Carl Bildt	0	
Justitieminister	Gun Hellsvik	2	lektor, jurist
Utrikesminister	Margaretha af Ugglas	2	civilekonom
Biståndsmminister	Alf Svensson	3	gymnasielärare och adjunkt
Europas- utrikeshandelsminister	Ulf Dinkelspiel	2	civilekonom
Försvarsminister	Anders Björck	0	
Socialminister	Bengt Westerberg	0	

Sjukvårds och socialförsäkringsminister	Bo Könberg	0	hittar inget
Kommunikationsminister	Mats Odell	0	hittar inget
Finansminister	Anne Wibble	4,5	civilekonom
Skatte- och idrottsminister	Bo Lundgren	2	civilekonom
Utbildningsminister	Per Unckel	0	hittar inget
Skolminister	Beatrice Ask	0	
Arbetsmarknadsminister	Börje Hörnlund	0	
Närings och energiminister	Per Westerberg	2	civilekonom
Civil- konsumnet-kyrko- ungdomsminister	Inger Davidsson	1	
Miljöminister	Olof Johansson	0	
Planminister	Görel Thurdin	2	civilekonom
Minister för nordiskt samarbete	Olof Johansson	0	
Bostadsminister	Birgit Friggebo	0	
Kultur och invandrarminister	Birgit Friggebo	0	
Jämställdhetsminister	Birgit Friggebo	0	
Jordbruksminister	Carl Erik Olsson	0	
1994-1996			
Statsminister	Ingvar Carlsson	2	pol. mag
Vice Statsminister	Mona Sahlin	0	
Samordningsminister	Jan Nygren	0	hittar inget
Justitieminister	Laila Freivalds	2	juristexamen
Utrikesminister	Lena Hjelm-Wallen	2	fil. mag
Biståndminister	Pierre Schori	0	hittar inget
Europa -utrikeshandelsminister	Mats Hellström	2	civilekonom
Försvarsminister	Thage G. Peterson	1	
Socialminister	Ingela Thalén	0	hittar inget
Sjukförsäkringsminister	Anna Hedborg	0	hittar inget
Finansminister	Göran Persson	0	
Utbildningsminister	Carl Tham	0	hittar inget
Skolminister	Ylva Johansson	1	lärare
Jordbruksminister	Margareta Winberg	0	
Miljöminister	Anna Lindh	2	juristexamen
Näringsminister	Sten Heckscher	2	juristexamen

Bostads- energiminister	Jörgern Andersson	0	hittar ingenting
Kulturminister	Margot Wallström	0	
Arbetsmarknadsminister	Anders Sundström	0	
Invandrar och arbetsrättsminister	Leif Blomberg	0	
Kommunikationsminister	Ines Uusmann	0	
Civil-kryko-idrotts- jämställdhets konsumentminister	Marita Ulvskog	0	hittar inget